(3,2 бала, 118-е місце), складності бізнесу (3, 7 і 90-е місце) і технологічної готовності (3,8 і 81-е місце).

Аналіз основних тенденцій розвитку підприємництва в Україні показав, що за кількісними параметрами цей сектор економіки практично відповідає загальноєвропейським тенденціям. Але країна стикається з важливими проблемами, в тому числі роботою інститутів, складністю бізнесу, технологічною готовністю, продукуванням інновацій. Діагностика факторів, які перешкоджають розвитку підприємництва, підтвердила істотну залежність від корупції, державної бюрократії, податкових ставок, доступу до фінансів, державної нестабільності і нестабільність політики. Основними завданнями держави щодо регулювання і підтримки підприємництва в Україні мають стати формування прозорої економічної системи господарювання, яка б включала зрозумілу систему взаємовідносин бізнесу з державними інститутами, ліквідацію корупції, максимальне спрощення умов ведення бізнесу, прозорі та стабільні податки, доступні кредити.

Література:

1. Annual Report on European SMEs 2016/2017 [Electronic resource]. − Access mode: https://ec.europa.eu/docsroom/documents/26563/attachments/1/translations/en/.../native. − Title from screen.

2. Державний комітет статистики України. Показники діяльності підприємств за розміром [Електронний ресурс]. − Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua. − Заголовок з екрану.

3. The Global Entrepreneurship & Development Index (GEDI)) [Electronic resource]. − Access mode: http://thegedi.org/2018-global-entrepreneurship-index. − Title from screen.

4. Doing business 2018 [Electronic resource]. − Access mode: www.doingbusiness.org. − Title from screen.

5. The Global Competitiveness Index 2017-2018 [Electronic resource]. − Access mode: https://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report-2017-2018. − Title from screen.

КОРПОРАТИВНЕ МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ: ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Онісіфорова В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В умовах реалізації медичної реформи в Україні подальшого поширення набуває таке явище, як корпоративне медичне страхування, тобто добровільне медичне страхування роботодавцем колективу найманих працівників. Така тенденція, безумовно, є позитивною і створює умови для підвищення рівня якості медичного обслуговування населення України.

Однак, така форма медичного забезпечення має переваги не лише для працівника, але й для самого роботодавця, бо дозволяє йому отримати наступні позитивні ефекти:

- скорочення рівня захворюваності в трудовому колективі;
- зменшення кількості днів тимчасової непрацездатності, а відповідно і скорочення обсягів виплат по них;
- скорочення обсягів доплат за виконання обов'язків тимчасово відсутнього працівника;
- підвищення рівня продуктивності праці;
- підвищення рівня лояльності працівників до підприємства.

Однак в практичних умовах реалізації програм корпоративного медичного страхування виник певний перелік негативних факторів, а саме:

- роботодавець не має права відносити вартість послуг такого страхування до складу витрат, тобто фактично має сплачувати його за рахунок прибутку підприємства, що не сприяє його зацікавленості в здійснені такого виду соціального захисту працівників;
- отримання від роботодавця полісу добровільного медичного страхування вважається отриманням додаткової вигоди і тягне за собою сплату працівником податку на доходи фізичної особи;
- в окремих випадках отримання компенсаційних виплат від страхової компанії може бути трактоване як додатковий дохід працівника і вимагати сплати податку на доходи;
- невелика кількість медичних закладів, які мають право надавати платні медичні послуги та низка правових суперечностей при цьому;
- незацікавленість в поширені страхової медицини з боку фармацевтичних компаній та аптечних мереж.

Отже, корпоративне медичне страхування є перспективним та ефективним заходом підвищення рівня продуктивності праці на підприємстві та підвищення рівня соціального захисту населення України в цілому. Але питання його поширення повинні бути проблемою не окремого підприємства або працівника, а потребують формування цільової державної стратегії, яка дозволить комплексно вирішити поточні проблеми та створить умови для підвищення рівня зацікавленості до такого виду страхування з боку керівництва та власників підприємств в Україні.

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКИМИ ТЕРИТОРІЯМИ

Платмір Я.Г.,
Котвицька Н.М., к.е.н., доцент
Уманський національний університет садівництва

Сьогодні процес управління сільськими територіями досить централізований і потребує змін.